

Kelionės privalumai

- Profesionalai rekomenduoja!
- Keliautojų pageidavimu optimizuotas, papildytas ir atnaujintas maršrutas!
- Išskirtinis pasiūlymas kelionių gurmanams!
- 18-21* dienų kelionė – didysis turas aplankant Ujūnio druskos „sniegynus“, Vaivorykštinius kalnus* ir Amazonės baseino džungles* - tik GRŪDOJE!
- [GRŪDOS kelionės į PERU-BOLIVIJĄ nuotraukų albumas.](#)
- [GRŪDOS kelionės į PERU-BOLIVIJĄ nuotraukų albumas \(nuotraukos M.Enrikos\).](#)
- [GRŪDOS kelionės į PERU-BOLIVIJĄ nuotraukų albumas \(nuotraukos G.Rasos\).](#)
- [GRŪDOS kelionės į PERU-BOLIVIJĄ nuotraukų albumas \(nuotraukos Š.Dalios\).](#)
- [GRŪDOS kelionės į PERU-BOLIVIJĄ nuotraukų albumas \(nuotraukos J.Lauros\).](#)
- [GRŪDOS kelionės į PERU-BOLIVIJĄ nuotraukų albumas \(nuotraukos Č.Vaivos\).](#)
- [Kelionė Peru–Bolivija: inkų paslaptys ir Andų didybė.](#)
- [Pietų Amerikos spalvos: Peru ir Bolivija.](#)
- Keliautojų pageidavimu paruoštas labai išsamus, dinamiškas, gyvas ir kontrastingas kelionės maršrutas, sudėliojantis spalvingą Peru ir Bolivijos pažinimo mozaiką (gamta, istorija, kultūra, religija).
- Programos viny: **Peru** – Maču Pikču, Naskos raiziniai, Kolkos kanjonas, Titikakos ežeras, Vaivorykštiniai kalnai; **Bolivija** – Ujūnio druskos dykuma, Mėnulio slėnis.
- Didelė GRŪDOS kelionių į Pietų Ameriką organizavimo patirtis, patikimi ir patikrinti ilgamečiai partneriai.
- Kruopščiai atrinkti viešbučiai, skanus maistas, paslaugos ir dėmesingas vietos personalas.
- Profesionalus kelionės vadovas iš Lietuvos, kvalifikuoti vietiniai gidai.
- Į kelionės kainą įskaičiuoti bilietai į lankomus objektus.

Aukštos kvalifikacijos kelionės vadovas Tadas Bliznikas - Centrinės ir Pietų Amerikos ekspertas.

Tyrinėti. Ieškoti. Atrasti. Tai yra mano kelionių džiaugsmas! Juo su žingeidžiais keliautojais dalijuosi jau daugybę metų. Išduosiu gerų kelionių formulę - atsakomybę.

Taip, kelionių vadovo darbas nėra toks lengvas kaip daug kam atrodo iš pirmo įspūdžio, o reikalauja didelės atsakomybės, empatijos, įsiklausymo į kiekvieną klientą ir gebėjimų tarpininkauti tarp kultūrų, kad pažinimo malonumas tęstųsi bet kokiomis oro sąlygomis ir ištikus bet kokioms staigmenoms. Tuomet įvyksta stebuklas: atsakomybė konvertuojasi į džiaugsmą.

Mano džiaugsmo geografija vis plečiasi. Su GRŪDOS keliautojais esu aplankęs beveik visas Europos šalis, o mano mylimiausi - ispanakalbiai kraštai. Mano karjera prasidėjo nuo pažintinių kelionių autobusu. Žiemos sezono metu lydziu slidininkų grupes į Austrijos, Italijos Alpes. Taip, palaipsniui, kelionių, kurioms vadovauju, maršrutai nusidriekė tolyn - iki Centrinės ir Pietų Amerikos. Peru ir Bolivija - mano didžiausios meilės! Kaip namie jaučiuosi Islandijoje. Kiekvieną kartą nustembu grįžęs į Afriką, tokias mažiau lietuviams pažintas šalis kaip Botsvana ar Zimbabvė. Mane kaip magnetas traukia regionai su gilia istorija, todėl mėgstu paklajoti ir po Mongolijos stepes, ir po Uzbekiją, Japoniją, Omaną...

Mano tyrinėjimams sienų nėra. O tyrinėjant kartu su keliautojais siekiu padėti jiems patirti keliavimo džiaugsmą ir išgyventi emocijas, kurios įstrigtų ne tik atmintyje, bet ir giliai širdyje.

**Į kelionę vykstantis vadovas pažymėtas prie konkrečios kelionės datos. Dėl objektyvių priežasčių kelionės vadovas gali keistis.*

Profesionalus kelionių vadovas Valentinas Padriežas

AŠ – GEOGRAFAS. AŠ – GIDAS. AŠ – KELIONIŲ ŽMOGUS.

Geografija – tai ne tik mano išsilavinimas, tai mano gyvenimo būdas, mano kvėpavimas, mano pasaulio matymas. Esu baigęs Vilniaus universitetą, tačiau mano tikrasis universitetas – kalnai, upės, jūros ir miestai, kuriuos tyrinėju jau dešimtmečius. Esu geografas iš pašaukimo, žmogus, kurio akys visada krypsta į horizontą, į dar neatrastas kraštus, į tas vietas, kurios gali praturtinti tiek mano, tiek mano keliautojų sielas. Geografija man nesibaigia Europoje. Mano vedami maršrutai nusitęsė iki Peru ir Bolivijos, Naujosios Zelandijos, Tibeto, Nepalo ir Šiaurės Indijos, Kenijos ir Tanzanijos, Izraelio ir Jordanijos, Šri Lankos. Keliavau ir po Etiopiją, Namibiją, Gambiją, Egiptą, Japoniją, Didžiąją Britaniją – vietas, kur gamta ir žmonės kuria nepakartojamas istorijas. Esu aplankęs 69 pasaulio šalis, ir kiekviena jų – tai atskira geografinė knyga, kurią noriu perskaityti ir papasakoti kitiems.

Keliaukime kartu, pažinkime pasaulį per geografijos prizmę. Nes kelionės – tai ne tik nuvažiuoti kilometrai, ne tik aplankytos šalys. Tai patirtys, kurios praturtina, akimirkos, kurios įkvepia, ir istorijos, kurios tampa mūsų dalimi. O jei bent kartą patyrėte tikrą kelionės džiaugsmą – jūs jau niekada nebebūsite tie patys. Aš myliu geografiją. Aš myliu keliones. O svarbiausia – myliu dalintis jomis su jumis.

**Į kelionę vykstantis vadovas pažymėtas prie konkrečios kelionės datos. Dėl objektyvių priežasčių kelionės vadovas gali keistis.*

Tai aukso ir kraujo imperija, paslaptingosios Saulės vaikų inkų žemės, kur susitinka būtojo laiko intriga ir laukinių Andų didybė...

PERU

Saulės ir kraujo imperijos dviasį saugo ištuštėję seni miestai vaiduokliai ir jų šventyklos, išaugusios tarp Andų. Inkų žemėse susitinka būtojo laiko intriga ir gamtos didybė. Jei trokštate nusikelti į kitas istorijos dimensijas ir visiškai kitokius nei gimtosios lygumos peizažus, jei Jus traukia kelionė senųjų kultūrų aukštumomis, tai Peru – toji planetos dalis, kurioje pabūti Jums skirta.

GRUDA siūlo ryškų ir emocingą kaip Pietų Amerikos spalvos maršrutą. Aplankysite padėbesius bei rekordus siekiančius gamtos kūrinius – Kolkos kanjoną ir Titikakos ežerą. Stebėsite įspūdingą kondoro skrydį virš kalnų, žmonių netrikdomą gyvūnų kasdienybę ant žemės ir virš vandens. Išvysite vieną vaizdingiausių pasaulio oazių – Uakačiną. Pabuvosite saloje, supintoje iš nendrių. Viešėsite ten, kur gyvena geriausiai pasaulyje audžiantys ir siuvantys vyrai. Iš arti regėsite mįslingus, daug klausimų keliančius Kandeliabro bei Naskos geoglifus, harmoningai derančius prie natūralaus kraštovaizdžio, kur beveik niekada nelyja ir nepučia vėjai. Kaip ir dūlančius inkų gyvenviečių bei sumanių technologijų griuvėsius, kuriais kadaise per šurpius aukojimo ceremonijas tekėjo kraujo upės. Su praeitimi susitiksime šventojo inkų slėnio kaimuose ir, žinoma, Maču Pikču, kurio trauka šiandien – ypatinga. Tuomet patirsite, kad pasaulis – dar mįslingesnis ir didingesnis, nei tik galėjote įsivaizduoti!

BOLIVIJA

O dabar – metas pribloškiantiems atradimams ant pasaulio stogo. Dalis jo ilgiausia kalnų grandinė – Andais driekiasi už Atlanto ir užčiuopia Boliviją. Šios Pietų Amerikos šalies laukiniai paveikslai stingdo, jaudina iki šurpų, atima žadą ir galiausiai keičia keliautojo būseną. Jūs galite patirti stiprų, kone nežemišką jausmą atsidūrę pačiose dramatiškiausiose Žemės dykrose. Parengėme tokią kelionės programą, kad aplankytumėte Mėnulį ir kitas planetas, tiksliau, fantastiškas vietas, kurios lyginamos su kitų pasaulių paviršiais. Ypatinga staigmena – trijų dienų tyrinėtojiškas nuotykis druskos dykumoje *Salar de Uyuni*. Neįtikėtini reljefai, įstabiai augalijos ir žemės darinių architektūra, gyvosios gamtos įvairovė pritenkia net ir tuos, kurie iki tol jautėsi matę jau viską.

Kelionės metu aplankysite traukinių laidojimo galeriją – tokias kapines, kokiose iki šiol Jums tikrai dar neteko būti. Susipažinsite su druskos žmonėmis. Vyksite į vaizdingąjį Mėnulio slėnį prie La Paso. Pabuvosite ir pačiame La Pase, kur dėl geografinio aukščio gyvenimas susisluoksniavęs itin savitai. Čia pasiūlysiame pasivaikščioti po vieną paslaptingiausių urbanistinių planetos vietų. Tai – Kerėtojų turgus, sklindinas magijos ir keistenybių. Perspėjame, kad gali net bauginti, tačiau paviešėti ten būtina, nes sužinosite kai ką itin svarbaus ir įdomaus. Pajuskite raganišką Bolivijos žavesį!

Kelionės programa

1 diena. Skrydis į Limą.. Išvykimas iš Vilniaus į Limą (su tarpiniais persėdimais). Pervežimas į viešbutį. Nakvynė viešbutyje.

2 diena. Lima - Baljestos salos - Parakasas - Ika - Uakačina - Naska.. Labas rytas, buenas dias, Pietų Amerika! Prasideda ryškus ir stulbinantis nuotykis, truksiantis ilgiau nei šios atostogos, nes į vietas, kurias aplankysite kelionės metu, vis grįšite mintimis ir sapnais. Peru sapnas gali būti tik spalvingas ir melodingas, lydimas jausmingų pučiamųjų Andų muzikos garsų. Dabar Peru Jums – tai tas sapnas, kuris virsta tikrove. Metas prabusti. Kelsitės anksti ryte. Vyksite į šalies pietvakarius, Ramiojo vandenyno pakrantės link. Važiuosite į **Nacionalinį Parakaso rezervatą**, kuris buvo įkurtas siekiant apsaugoti sausringos pakrantės augaliją ir gyvūniją. Greitai išsivysite Jus nuplukdys į **Baljestos salas** prie Parakaso pusiasalio. Pliką dykumų kraštovaizdį jau keičia ryškiai mėlyni vandenys, susilieję su dangaus žydryne. Aplink valtį šokant vandens purslams, prieš akis atsiveria gaivus horizontas. Kur ne kur jį užpildo charakteringos uolos ir akmeninės arkos. Kad ir kaip įkvėpiančiai atrodytų nuotraukos, kurias žiūrėjote domėdamiesi Peru, tai – tik dalelė to natūralaus grožio, kurį patys išvysite gyvai. Tuomet visa savo esybe pajusite gamtos stebuklų jėgą, o kartu – ir ypatingą pagarbą jiems. Baljestos salos dar vadinamos Mažaisiais Galapagais. Tai – atskiras pasaulis, priklausantis gyvūnams. Niekas jo negali sutrikdyti. Didžiausia, išskirtinė dovana keliautojui – galimybė iš arti stebėti įvairiausių rūšių žinduolių bei paukščių kasdienybę: kaip jie kovoja už būvį, poruojasi, peri, ilsisi. Šaltoji Humbolto srovė palanki veistis ir gyventi jūrų gyvūnams. Vietinės įžymybės – tai kormoranai, žuvėdros, pelikanai, jūriniai sėjikai. Dažni svečiai – pingvinai. Savo gulyklas salose turi ir tingiai ant šonų sau vartosi jūrų liūtai, jūrinės ūdros, Pietų Amerikos kotikai. Mokslininkai dienų dienas, ištisus metus stebi Baljestos salų gyventojus, tačiau vis dar atranda stebėtinų dalykų. Staigmenos laukia ir Jūs. Vis dėlto Parakasas saugo ne tik vandenų būtybių paslaptis. Gidas papasakos apie senovės Andų kultūrą, dar iki inkų klestėjusią Parakaso pusiasalyje, ir mįslingus archeologinius radinius. Viešėdami Peru Jūs ne sykį klausite bei stebėsitės. Štai praplauksite **Kandeliabro geoglifą** – Parakaso pusiasalio dykumoje išraižytą piešinį. Vien jo gabaritai skatina suklusti: 180 metrų ilgio ir 70 metrų pločio. Tačiau tiesiose geometrinėse linijose aiškiai įžvelgiamas ir trišakis augalas su pumpurais. Tai viena tų planetos mįslių, kurios apipintos mokslinėmis hipotezėmis, romantiškais mitais ir žaismingomis spėlionėmis be vieningo sutarimo. Manoma, kad kandeliabro formos figūra atsirado XVII ar XVIII amžiuje. Tačiau gali būti, jog „žvakidė“ ant smėlio buvo išpaišyta dar III amžiuje. Esą per 2000 metų ji gerai išsilaikė dėl to, kad čia

niekada neužpučia smarkus vėjas ir nelyja. Kai kurie tyrinėtojai ją sieja su mistiniu ženklu, kurio prasmę žinojo tik indėnai. Dar viena įdomi, į daugiau versijų skylanti istorija – Argentinos generolas, vienas garsiausių Pietų Amerikos išsilaisvinimo sąjūdžio lyderių Jose de San Martinas nurodė smėlyje nupiešti masonų simbolį. Bet gali būti, kad geoglifas senesniais laikais tarnavo kur kas paprastesniais, tačiau kone gyvybiškai svarbiais tikslais – kaip orientacinis, navigacinis ženklas jūreiviams. Tačiau kodėl jis būtent tokios formos? Žvelgdami į šį paslaptingą objektą, išlaisvinkite vaizduotę ir pasvarstykite, ką jis galėtų reikšti. Kol kas kelias į atsakymą apie Kandelibro kilmę bei paskirtį laisvas kiekvienam. O jums tai bus ir įžanga prieš akistatą su Naskos piešiniais. Vėliau kelionę tęsime po senovės Peru paslaptis sausumoje. Suksite į šalies pietus. XVI amžiuje įkurtame **Ikos** miestelyje lankysite įspūdingą senųjų Peru civilizacijų muziejų. Toliau judėsite į Naskos pusę per dykumą. Jūsų įspūdių peizaže sūriojo vandens ir uolų jūrą keis balto smėlio jūra. Priartėjate **Uakačinos**, dar vadinamą Amerikos, oazę. Dauboje tarp vėjo dailinamų smėlio kopų, aplink smaragdinį, eukaliptų ir palmių juosiamą ežerą įsikūręs kaimelis. Kelionių ekstremalai jį įtraukia į įspūdingiausių pasaulyje dykumų vietovių dešimtuką. Neabejojame, kad Uakačina pateks ir į jūsų asmeninius „topus“. Beje, atminimui šį ypatingą vaizdą galite išsaugoti ne tik nuotraukose. Dabar išsitraukite vietinę valiutą. Atidžiai peržvelkite pinigus. Taip, ant 50 naujųjų solių banknoto puikuojasi Uakačinos oazė. Iš tikrųjų jos pasakiškas grožis ir jausmas, kurį galima patirti basomis liečiant smėlio kopas, neįkainojamas. Esant galimybei ir laiko, už papildomą mokestį po kopas galima bus pasivažinėti keturračiais „bagiais“. Ši pramoga – tai linksmeji kalneliai dykumos apsupty. Jaudinantis išbandymas patiems drąsiausiems romantikams! Po emocijų pliūpsnio atsipalaiduosite. Užsuksite į archaišką, nedidelę vyno gamyklėlę. Juk svečiuojantis Pietų Amerikoje tiesiog būtina jo paragauti ar parvežti lauktuvių. Čia vyndarystės tradiciją prieš penkis šimtmečius atnešė ispanai, o dabar ją vertina visas pasaulis. Degustuosite ir alkoholį, kurį greičiausiai ragausite pirmą kartą. Pradėkime tuo, jog kone kiekviena šalis ar regionas turi savo stiprųjį gėrimą: Japonija didžiuojasi sake, graikai – ouzu, gruzinai – čača... Peruiečiai iš šviežio vynuogių vyno gamina piską, vietinių vadinamą pisco. Šio gėrimo pavadinimas siejamas su Pisko miestu, kurio apylinkėse auginamos vynuogės. Iš ten vyguonių brendis keliauja į kaimyninę Čilę ir tolimesnes šalis. Esti kelios jo rūšys. Populiariausias – pisco sour kokteilis su citrinų ar laimo sultimis, sirupu ir kiaušinio baltymais.

Na, o po nacionalinio gėrimo degustacijos važiuosite į **Naską** pietvakarinėje Peru dalyje – miestą, „kuriame niekada nelyja“. Jau netrukus paaiškės: tai, kad dangus čia šykšti kritulių ir vėjų, gali būti atsakymas, kodėl iki šiol išliko laike pasimetę Naskos geoglifai. Bet pradžia prieš dar vieną paslapčių ir atradimų virtinę gerai pailsėkite. Nakvynė viešbutyje.

3 diena. Naska.. Pusryčiai. Ši diena skirta iš arčiau pažinti vienai didžiausių visos Žemės paslapčių ir labiausiai Peru visame pasaulyje garsinančiai **Naskos** įdomybei, kuri pritraukia rekordinį skaičių versijų. Praskleisime jos klodus po truputį, kad gigantiškų geometrinių figūrų galvosūkis Jums sužadintų mokslininko pradą. Juk kiekvienas gimstame bent truputį tyrinėtojas. Tik prieš šią intrigą iš anksto atkreipiame dėmesį, jog Naska – tai ne tik miestas ir į šiaurės vakarus nuo jo tos sausame plokščiakalnyje besidriekiančios gyvūnų linijos bei ženklai. Tai – ištisa kultūra ir istorija, palikusi šiai dienai daugiau klausukų, nei aiškių faktų. Pirmiausia per dykumą važiuosite į fantasmagoriškas, tačiau visiškai realias, iš tikrųjų egzistavusias **Čiaučilijos** kapines. Smėlyje išlikusios sėdinčios mumijos ir keramikos liekanos. Aplankysite keramikos dirbtuvėles, kur galėsite įsigyti puikios kokybės archeologinių radinių kopijų. Taip pat norintieji už papildomą mokestį turės galimybę apžiūrėti senuosius drėkinimo įrenginius, kurie sausringoje vietoje buvo tiesiog gyvybiškai reikalingi, susipažinti su senovine vandentiekio sistema ir aplankyti išlikusį akveduką. Visos šios palikimo iš tolimos praeities detalės išduoda, kad čia kadaise gyveno išmintingi žmonės. Net didieji skeptikai, neigiantys ankstesnių civilizacijų romantiką ir aukštinantys naujojo tūkstantmečio progresą, **Naskos raizinius** vertina rimčiau ir ieško racionalių šios mįslės paaiškinimų. Apie ją, manoma, pirmą kartą užsiminė vienas konkistadorų metraštininkas XVI amžiuje. Tačiau geoglifai pastebėti iš viršaus tik, kai ėmė skraidyti lėktuvai – 3-iajame praėjo amžiaus dešimtmetyje. Dar po maždaug dvidešimties metų prasidėjo intensyvūs Naskos tyrinėjimai, o 1995 metais piešiniai įtraukti į UNESCO Pasaulio paveldą. Šimtai keistų linijų atkartoja įvairiausių gyvių, paukščių, vabzdžių, gėlių pavidalus. Jie buvo išgauti pašalinus nuo žemės rausvus akmenis ir taip atidengiant šviesų paviršių. Tai – tarsi geometrinis voratinklis, kurio didžiausių modelių skersmuo siekia net 200 metrų. Tiesa, nustatyti šių žemės kūrinių gabaritų ir kiekį – žymiai lengviau, nei atrasti jų ištakas ir išsiaiškinti tikrąsias funkcijas. Viena kosmiškiausių – įvairiomis prasmėmis – teorijų, neva tai – ateivių iš kosmoso darbas. Arčiau žemės traukia versijos apie religinę dykumos piešinių paskirtį. Pavyzdžiui, kad senovės indėnai atnašavo dievams, žvelgiantiems iš dangaus. Svarbu, jog išilgai Naskos linijų archeologai rado apie 100 piramidžių, sukrautų iš akmenų. Manoma, kad jos buvo kaip altoriai ir nedidelės šventyklos, kulto, ritualų bei kalendorinių švenčių vietos. Šie objektai galėjo būti ir astronomijos observatorijos. Tyrinėjimai nuveda į giliausias amžių tolumas. Archeologiniai radiniai, keramikos dirbiniai ir piešinių stilistika liudija, kad Naskos pirmtakė buvo Parakaso kultūra, gyvavusi, anot kai kurių šaltinių, nuo 1400 iki 860 m. pr. m. e. Tad gali būti, kad garsiuosius geoglifus kūrė ne viena karta ir net ne viena civilizacija. Vadinasi, jie – dar senesni, nei ilgą laiką buvo manyta. Nuolat dykumai plečiantis ir stingant vandens, čiabuviai traukėsi į kalnus, o galutinį kirtį jiems sudavė pragaištinga sausra. Taigi, paradoksas: Naskos gyventojų palikimas išliko stipresnis už juos pačius. Pridursime, kad šios Peru mįslės taip įkvėpė dabartinius menininkus pokštinius, kad jie ėmė laukuose naktimis raizyti mistines formas ir skleisti mitus apie naujus sukrečiančius atradimus. Žinoma, šiuolaikinių geoglifų autoriai anksčiau ar vėliau prisipažįsta pajuokavę... Esant tinkamoms oro sąlygoms, būtinai pasiūlysiame Jums Naskos piešinių užpildytą 450 kv. kilometrų plotą apžvelgti iš nedidelių lėktuvų (šiam turui taikomas papildomas mokestis). Po kvapą gniaužiančių ekskursijų atsiveikinsite su gidu ir komfortabiliu miegamuoju autobusu apie 500 kilometrų vyksite į Arekijos miestą (kelionės trukmė – maždaug 11 valandų). Pažadame patogią ir saugią kelionę. Autobuse bus WC. Sėdynės – plačios, atverčiamos beveik į horizontalią padėtį, specialūs platūs pakeliami pakojai. Bus proga pabendrauti su bendrakeiviais ir pasidalinti sodriais dienos įspūdžiais. Nakvynė miegamajame autobuse.

4 diena. Arekipa.. Ryte atvykę į kalnuotą vakarinių Andų dykumą ir pasiekę **Arekipą**, apsistosite viešbutyje. Po trumpo poilsio ir pusryčių – ekskursija su vietiniu gidu po miestą. Jaučiate, kad aplinka alsuoja kitaip, nei anksčiau? Esate daugiau nei 2000 metrų aukštyje. Arekipa – ypatingas miestas. Jį ypač myli Peru elitas. Čia augo ir gyveno nemažai šalies intelektualų. Neatsitiktinai Arekipoje brendo nepriklausomybės judėjimas. Keliautojams šis miestas – irgi labai svarbus. Jį kerta ilgiausias pasaulyje greitkelis, jungiantis Meksiką ir Argentiną. Panamerikos plentų keliaujantys turistai būtinai užsuka į Arekipą. Ir Jūs netrukus suprasite, kodėl ji verta aplankyti. Štai pažvelkite į baltų viršūnių išvagotą tolj. Miestą supanti kalnų architektūra – fantastiška. O didžiausia jos puošmena – **El Misti ugnikalnis**, pasistiebęs beveik iki 6000 metrų aukščio. Ne veltui šis vulkanas tapęs Arekijos simboliu. Jis – aktyvus, pastarąjį kartą išsiveržė 1870 metais. Kai kurie šaltiniai šį įvykį nukelia dar šimtmečiu anksčiau. O ar pastebėjote, kaip čia šviesu? Arekipa vadinamas baltuoju miestu. Daug namų pastatyti iš šviesios vulkaninės uolienos sillar. Štai kaip aukštikalnių žmonės panaudoja niršius ugnikalnius. Miesto išskirtinumą pajusite ir gatvėse. Pasigrožėkite žaliuojančia aikšte su sodais ir fontanais **Plaza de Armas** – taip ginklų vardu Pietų Amerikoje vadinamos

**Peru - Bolivija, aplankant Ujūnio druskos „sniegynus“, Vaivorykštinius kalnus ir Amazonės baseino džungles 18d. (21d.)
Kelionės programa**

centrinės aikštės. Ją sauganti **Katedra bazilika** išsiskiria iš kitų ispanų pastatytų maldos namų Peru. Balsva kolonistų šventovė iškilo XVII amžiuje ir ne sykį buvo pažeista žemės drebėjimų, tačiau nesugriuvo ir vis būdavo atstatoma. Maža to, į Katedrą kėsinosi didelis gaisras, bet ir jį bazilika atlaikė. Kokias sakralias vertybes dabar glaudžia šie maldos namai, sužinosite viešėdami Arekipoje. Kita miesto įžymybė – XVII amžiuje pastatyta jėzuitų **Kompanijos (La Compania) bažnyčia**, kuri labiausiai dėmesį patraukia žavingu, to meto Europos bažnyčių stilių įkūnijančiu fasadu. Vis dėlto kuo žvilgsnis bus arčiau, tuo daugiau atsiskleis mūsų žemyno religiniam menui neįprastų motyvų. Gera įsižiūrėję pastebėsite, kad angelų veidų bruožai indėniški, o vienas jų netgi padabintas plunksnų karūna. Siekdami, kad kuo giliau pažintumėte sakraliąją Peru kultūrą, į programą įtraukėme ir viešnagę **Šv. Katalinos moterų vienuolyne**. Tai tarsi miestas mieste. Jį įkūrė jauna bevaikė našlė Dona Maria de Guzman XVI amžiuje. Į šį dominikonų ordino vienuolyną svetimi lankytojai įleidžiami tik tris pastaruosius dešimtmečius. Nuo pat pradžios po grakščiais jo skliautais sklandė prieštaringos istorijos. Pasakojama, kad anuomet į šią Dievo buveinę būdavo priimamos tik aukštesnių sluoksnių kreolės. Vienu metu vienuolyne gyveno 450 žmonių, tačiau esą tik trečdalis jų buvo vienuolės. Tris šimtmečius jo rausvos ir ryškiai mėlynos sienos saugojo hedonistinio gyvenimo intrigas. Iki šiol vienuolynas neatsigina gandų apie abortus, rastą užmūryto kūdikio skeletą ir kitų šiurpių šešėlių. Tik XIX amžiuje popiežius Pijus IX inicijavo rimtas pertvarkas – tada, pasakojama, buvo įvestas tikras vienuoliškas režimas. Vietinis gidas atskleis Jums daugiau faktų apie vieną įdomiausių per visą Peru istoriją katalikų vienuolynų. Taip pat paprašykite, kad Jums papasakotų, kokia šiandien Dievui pasišventusių moterų kasdienybė. Šiuo metu čia gyvena apie 20 vienuolių. Pasivaikščiokite tvarkingomis vienuolyno alėjomis, pasižvalgykite po celes, puikiai nuo senesnių laikų išsilaikiusias virtuves bei tarnų patalpas. Įkvėpkite gyno oro išpuoselėtuose kiemuose ir soduose. Visa tai padės Jums įsijausti į dievišką nepaprasto vienuolyno atmosferą. Vakare – laisvas laikas. Viešite šarmingame Peru mieste, tad siūlome nepraleisti progos pavakaroti jaukiose kavinėse ar restoranuose ir paragauti peruietiško patiekalo, išgerti vyno gražioje aplinkoje. Nakvynė viešbutyje.

5 diena. Arekipa - Chivay.. Jūsų laukia dviejų dienų išvyka į Kolkos kanjoną – vieną populiariausių Pietų Amerikos vietovių, kuri apdovanoja nepamirštamą kondoro skrydžio reginį ir kvapą gniaužiančiais aukštumų vaizdais. Nuotraukos autoriai: Jolanta ir Alvydas Šiurkai Po pusryčių Chivay link važiuosite pro Kanahuaso pampą ir Aguanda Blankos nacionalinį parką. Jau pirmomis kelionės dienomis pajutote ekstremalią Peru gamtos įvairovę. Kad ir kiek daug skirtingų planetos kraštų būtumėte aplankę, šiandien Jūs vis tiek išvysite tokius vaizdus, kokių gyvai dar neregėjote, arba sutiksite tokių gyvūnų, kurių taip arti dar nematėte. Atsiduokite laukinio grožio žavesiui! Pro jūsų akis slenka jausmingas pampos peizažas. Savo didybę ir nenugalimumą demonstruoja snieguotos viršūnės, rūstieji ugnikalniai ir ledynai. Subtropinių stepių plotuose ganosi lamų ir alpų bandos. Galbūt tarp laukinių gyvūnų pavyks pamatyti ir vikunijas. Tai irgi kupranugarių šeimos porakanopiai žinduoliai, sutinkami Andų žolynuose. Vikunijos gali būti alpų protėviai ir lamų giminaičiai, tačiau panašiausios – į guanakus, tik smulkesnės. Šiuos drovius švelniakailius ypač vertino inkai. Jų vilna – labai brangi. Kelionės metu ir daugiau sužinosite apie laukinius Andų gyvūnus. Nuširdžiai linkime, kad bent trumpam susilietumėte su gaivališka, mažai homo sapiens pavaldžia gamta. Vis dėlto nepaisant aukštikalnių sunkumų ir stichijų, vietiniai žmonės per šimtmečius net ir čia prisitaikė gyventi. Pamatysite, kad stačių šlaitų žemės plotuose įrengtos terasos žemdirbystei. Nesistebėkite, jei neužgia užgulė ausis. Kylate vis aukšty, kol pasiekiate aukščiausią – beveik 5000 metrų siekiantį tašką. Tuomet po truputį vėl leisitės žemyn ir priartėsite **Chivay** kaimelį, įsikūrusį 3600 metrų aukštyje. Jį supanti gamta ir žmonės suteikia galimybę praleisti laiką ištisias dienas. Pasiūlysiame Jums maudynes po atvirumi dangumi vulkaninės kilmės vandenyse. Pajusite, kaip sušylate ir atgaunate jėgas. Jei atsigaivinę būsite pasirengę naujai įspūdžių puokštei, grupės pageidavimu galėsime užsakyti nacionalinę vakarienę ir spalvingą folkloro pasirodymą. Ragausite alpų kepsnių, kokių pas save namie nepasigaminsite. O gyvi muzikos garsai ir šokiai leis Jums pajusti turtingą Andų kultūros dvasią. Nakvynė viešbutyje (svečių namuose).

6 diena. Kolkos kanjonas - Punas.. Pusryčiai. Anksti ryte, apie 6 val., pajudame **Kolkos kanjono** link, į **Kruz del Kondorą**. Kalnų glėbyje tikėtis nuostabios akimirkos, kuri niekaip nesusiejiama. Jei pasiseks, išvysite didingų paukščių – kondorų skrydį virš uolėtųjų Andų. Kaip Mongolijos stepių įžymybė – sakalas, kaip Kinijos Guilino žūklės talismanas – kormoranas, kaip Afrikos padangių šeiminingas – grifas, taip Peru pasididžiavimas – kondoras. Pietų Amerikos šalių nacionalinis simbolis! Neabejojame, kad bent kartą gyvenime kondorus matėte nuotraukose ar per dokumentinius filmus apie gamtą, girdėjote apie juos istoriją. Šiandien kaip niekad anksčiau turėsite galimybę iš arti stebėti juos raižančius padebesius, liečiamus kalnų smailių. Prieš kelionę mums tik lieka su Jumis pasidalinti svarbiausia informacija. Kondoras – didžiausias Vakarų pusrutulio skraidantis paukštis. Jis sveria nuo 11 iki 15 kilogramų, o sparnų plotis gali siekti 3 metrus. Šis amerikinių grifų šeimos paukštis minta dvėseliena ir gyvena apie 50 metų. Vis dėlto sausi faktai nublanksta prieš įspūdingą reginį. Pats Kolkos kanjonas – vienas tų gamtos stebuklų, kurių dramatiško vaizdo negali persverti jokie įmantriausi epitetai ar pasakojimai – vis tiek reikia ten pabūti, kad pajustum svaiginamą jo galią. Pastebėsite, kad kai kurios kanjono dalys apgyvendintos, šlaituose įrengtos terasos žemdirbystei. Pildysite savo įspūdžių kraitę grožėdamiesi įvairiaspalvėmis uolienomis ir didžiuliais kaktusais. Prieš tai priminsime, jog tarpeklio gylis nuo kranto iki upės dugne – daugiau nei 1000 metrų, o gylis nuo šalia esančių kalnų iki dugno – daugiau nei 2000 metrų. Taigi, Kolkos kanjonas – dukart gilesnis už Didįjį Kanjoną JAV. Dėl įspūdingų dydžių jis patenka į Gineso rekordų knygą. Mes pasirūpinsime, kad vieną nuostabiausių planetos vietovių pasiektumėte saugiai ir šviesiomis emocijomis. Ir neabejojame, kad reginys dovanos atsiminimų visam gyvenimui. Aplankę Kolkos kanjoną, suksite pietryčių kryptimi ir vyksite į **Puną** – reikšmingą miestelį, kurį XVII amžiuje įkūrė Ispanijos karaliaus vietininkas. Vėliau jis buvo pervadintas San Carlos de Puno karaliaus Čarlzo II garbei. Šiandien tai – didžiausias administracinis centras Peru prie Titikakos ežero. Taip, jūs jau visai arti dar vieno rekordinio gamtos kūrinio. Pasak legendos, Saulės dievas iškėlęs iš Titikakos vandenų didįjį inką Manko Kapą ir įsakęs jam įkurti imperiją. Kiti mitai nukelia į beribę praeitį, kai būtent čia gimė saulė. Kad įsijaustumėte į senosios civilizacijos atmosferą, gidas papasakos daugiau apie inkų klestėjimą ir mitus, pavadžios Jus po miestą. Iki šiol pratinotės prie aukštikalnių, tad nebeturėtumėte nustebti, kad apsigyvensite 3860 metrų aukštyje virš jūros lygio. Nakvynė viešbutyje.

7 diena. Titikakos ežeras.. Po pusryčių – ekskursija didžiausiu Pietų Amerikos gėlavandenių ežeru, kuris telkšo maždaug 3820 metrų aukštyje. Pasaulyje yra vandens telkiniai, raibuliuojančių dar arčiau debesų, tačiau **Titikaka** – kol kas vienintelis taip aukštai padanges siekiantis ežeras, kuris naudojamas laivybai. Pradžiai pamėginkime atrasti jo pavadinimo, kurį taip lengva įsiminti, kilmę. Viena iš reikšmių siejama su kečujų kalbos žodžiais titi ir qaca – tai reiškia švino uolą. Anot kitų šaltinių, Titikaka galima versti kaip „akmeninė puma“, juolab kad ežero forma žemėlapyje primena šį plėšrūną, griebiantį triušį. Tačiau buvę kolonistai kilmę linkę aiškinti dar paprasčiau – esą tai vieno iš europiečių, kurie pirmieji aptiko šį ežerą, Fani von Titicacos vardas. Nerkime gilyn į pažintį su Titikaka. Į ilgą ežerą ištįsęs 194 kilometrus, o jo plotis – 65 kilometrai. Įprasti atstumai, skiriantys miestus. Būta laikų, kai nei plaustams, nei laivams nepavykdavo perskrosti viso ežero. Įsivaizduokite, jei žmogus tik savo rankomis su trumpomis pertraukomis gali įveikti net ir tokį didelį vandens telkinį, ir dar aukštikalnėse, kur oras praretėjęs. Žinote, kad tai pavyko lietuviai? 2009 metais triatlonininkas Vidmantas Urbonas pats sėkmingai perplaukė Titikaką! Kai

Peru - Bolivija, aplankant Ujūnio druskos „sniegynus“, Vaivorykštinius kalnus ir Amazonės baseino džungles 18d. (21d.)
Kelionės programa

žvelgsite į pašiurpusio ežero horizontą, galbūt bus lengviau įsivaizduoti, kiek reikia valios ir pastangų, kad perplauktum šį gélavandenį milžiną. Beje, ežere yra daugiau nei 40 salų, kai kurios jų natūralios ir laukinės, kai kurios – įrengtos ir apgyvendintos. Plauksite į **Takilės salą**. Nusikėlus į ją, galima pasijusti patekus į atskirą šalį, gyvenančią savu ritmu ir net kitokiame klimate, nei tas, kurį palikote krante. Jaučiate kitokį kvapą? Švelnūs aromatai sklinda nuo vešlių žolynų. Laikas čia stabtelėjęs, vietomis mėgina sulaikyti inkų civilizaciją: išlikę griuvėsiai, liudijantys aktyvų indėnų gyvenimą. Iš praeities iki šiol gyva unikali tradicija – čia mezga vyrai. Takilės tekstilės meną pasaulis įvertino ir dabar jis saugomas UNESCO. Tai skatina čiabuvių puoselėti tai, ką jie geriausiai moka. Takilės žmonių rankose gimsta aukštos kokybės vilnos aprėdai, originalūs rankdarbiai. Įprasta, kad aštuonmetis berniukas jau moka dailiai siuvinėti, o mergaitė – austi ir verpti. Margi raštai, ryškiaspalviai tautiniai drabužiai – tik dalelė Takilės žavesio. Susipažinkite ir su vidaus kultūra. Pasakojama, kad iš indėnų kildinami vietiniai gyvena tradicinės bendruomenės taisyklėmis ir vertybėmis, pavyzdžiui, vadovaujasi senuoju inkų moralės kodeksu. Papietavę aplankysite vieną iš plaukiojančių kaimų, kuriuose gyvena arba lankosi **Uru** genties žmonės. Vieni tyrinėtojai juos kildina iš Amazonijos džunglių indėnų. Kiti svarsto, kad tai polineziečių palikuonys, kadaise išsilaipinę Pietų Amerikos krantuose. Gali būti, kad pirmiausia jie apsigyveno Uru Uru ežere Bolivijoje, o ilgainiui pasklido po kaimyninius kraštus. Pamatysite, urai – kitokie, nei kelionės metu sutikti kečujai ar aimarai. Jų ir senasis tikėjimas – savitas. Manoma, kad urams kadaise svarbiausias buvo Mėnulio kultas. Šiandien šie Titikakos ežero gyventojai – krikščionys, tačiau jų pasaulėžiūroje aptinkamos archainės smiltelės. Jau artėdami prie urų salos, pamatysite Jums neįprastą vaizdą. Drįstame lažintis, kad tokiose gyvenvietėse dar nebuvote. Galima sakyti, jog visa sala nupinta iš nendrių, vadinamų totora. Viskas Uros genties žmonių kaime nupinta iš nendrių: namai, valtys, net plaukiojantis pagrindas, ant kurio laikosi visa jų būtis. O ji trapi, nėra lengva. Štai tenka beveik kas mėnesį keisti nuo vandens papuvusį nendrių sluoksnį nauju. Šiaudinės palapinės ir nameliai, valtys atrodo pasakiškai, tačiau jie – toli gražu neamžini... Kaip ir urų kultūra. Spėkite ją dar pamatyti ir įamžinti, kol šiuolaikinė civilizacija galutinai jos neprarado. Grįžimas į Puną. Nakvynė viešbutyje.

8 diena. Punas - Kopakabana (Bolivija).. Pusryčiai. Pasirenkite dar vienai aktyviai dienai. Paliksime **Peru** ir kirsime **Bolivijos** sieną, tačiau su nuostabiuoju Titikakos ežeru neskubėkite atsisveikinti. Pakeliui į triukšmingąjį La Pasą dar galėsite pasimėgauti laukine Titikakos gamta ir tyru oru bei pamažu įsilieti į naują aplinką. Taigi, iš Puno važiuosite į **Kopakabaną – Bolivijos kurortą prie Titikakos**. Čia – daugiau namų, daugiau šurmulio, dar daugiau milžiniško, dviem šalims priklausančio, ežero spalvų. Vyksite į **Saulės salą**. Pasivaikščiojimo metu prieš Jūsų akis atsiskleis nauji Pietų Amerikos „paveikslai“: mėlynas vanduo, snieguotų viršūnių keteros, žalsvos kalnų kupros ir žaliuojančios terasos, smėlio ir akmens simfonija... Vietos senoliai pasakoja: Saulės dievas į šią salą pasiuntęs savo dukterį ir sūnų, kad jie išmokytų žmones žemdirbystės ir audimo meno. Iki šių dienų čia, tarp inkų šventyklos liekanų, gyvena darbštūs ir kūrybingi bolivičiai. Tegul šypsenų mainai įneša dar daugiau šviesos į Saulės salą ir Jūsų kelionę. Po pietų saloje grįšite į Kopakabaną ir pradėsite nuosekliai pažinti su svarbiausiu Titikakos ežero skalaujamu miestu iš Bolivijos pusės. Jūs jau – 3800 metrų aukštyje virš jūros lygio. Dar viena savita, Jums savo grožio dovanosianti Pietų Amerikos aukštikalnių gyvenvietė. Mes Jums parengėme trumpą turą po šį keliautojų ir piligrimų pamėgtą miestą. Prigluskite prie Kopakabanos esmės ir pajuskite, kaip čia susitinka skirtingi Andų istorijos tarpsniai ir kultūros. Aplankysite svarbiausią miesto grožybę – **XVI amžiaus baziliką**, dedikuotą Bolivijos globėjai šventajai Kopakabanai. Tačiau balta šventovė patraukli ne vien estetika. Inkų šventyklos papėdėje ispanų statyta Katedra virto krikščionių piligrimų centru ir įvairiais pavidalais – legendomis, kūriniais – mena istorijas apie šventąją mergelę Kopakabaną. Pažintis su jos globojamu kraštu išsiplės į dar senesnius laikus, iki ispanų užkariavimo. Esant galimybei, kopsite į kalną apžiūrėti **inkų observatorijos**, kurioje matuojami lygiadieniai bei saulėgrįžos. Įsitikinsite, kad senovės indėnams rūpėjo visatos ciklai, ir jie žinias apie saulės judėjimą, virsmus gamtoje išmintingai taikė kasdieniame gyvenime. Nakvynė viešbutyje.

9 diena. Kopakabana - La Pasas - Tiahuanakas - Mėnulio slėnis.. Pusryčiai. Į La Pasą važiuosite gražiausiu Anduose pripažintu keliu, tad ilsėkitės gėrėdamiesi vaizdais, atsiveriančiais pro autobuso langą. Pamažu kilsite aukšty, kol atvyksite į Bolivijos širdį – **La Pasą**. Dar vienas rekordas Jūsų kelionių archyve: miestas įsikūręs daugiau nei 3000 ir 4000 metrų aukštyje virš jūros lygio. Aukščiu jis su jokiomis sostinėmis pasaulyje nekonkuruoja, nebent su Lhasa Tibete. Pageidaujantieji už papildomą mokestį, esant galimybei, vyks į **Tiahuanaką** – indėnų archeologinę radimvietę netoli Titikakos. Saulės vartai, greičiausiai pagrindinis klestėjusio miesto statinys, ir milžiniški akmens blokai, akmeninės galvos ir kampuotos skulptūros nutiekia istorinei romantikai. Ir vėl – ikikolumbinės kultūros paslaptys, kurių laikas neišduoda. Tačiau manoma, kad ši vietovė prieš daugiau nei 2000 metų buvo svarbus religinis ir kosmologinis Tiahuanakos valstybės centras. UNESCO saugomi griuvėsiai iki šiol traukia mitus ir įvairias mokslines versijas. Praeities mįslės čia mėgino įminti ir garsus norvegų keliautojas ir antropologas Turas Hejerdalas: apie 70 kilometrų nuo La Paso esančią archeologinę radimvietę jis lygino su Velykų sala Ramiajame vandenyne. Jei Jus domina senovės slėpiniai, patariame Tiahuanaką aplankyti. Likusi dienos dalis skirta pažinčiai su **La Pasu**. Nors faktinė Bolivijos sostinė nuo 2010-ųjų – Sukrė, La Pasas tebėra reikšmingiausias ir vienas didžiausių šalies miestų. Jame yra apie 1 milijonas gyventojų. Per šimtmečius ir kartas žmonės prisitaikė prie gyvenimo aukščiausiose planetos vietose. Fiksuokite ne tik šio miesto išorines detales, bet ir susiekite jas su vidiniu pulsu. Nuo žemiausio iki aukščiausio La Paso taško yra net 1000 metrų. Šis aukščių skirtumas lemia socialinę padėtį „kuo aukščiau, tuo skurdžiau“. Nedaug kur pasaulyje gyventojai taip aiškiai pasiskirstę pagal aukštį. Šlaituose be jokios tvarkos išsidėstę skurdžių nameliai ir lūšnynai, o žemutinė miesto dalis, maždaug 3000 metrų aukštyje, priklauso centrui. Čia jau apstu dangoraižių ir modernaus, ištaigingo gyvenimo. Tačiau kad ir koks miestas būtų, labai svarbi, mažiausiai suvaidinta, gyvastingsiausia jo dalis yra turgus. Norime, kad Boliviją pažintumėte įvairiapusiškai. Todėl vietinio gido lydimi aplankysite tikrai išskirtinį – Raganų turgų. Gėrybių ir daiktų perkrauti kreivi, seni skersgatviai ir paviljonai valdomi daugiaamžių prietarų bei tradicijų. Džiovintos varlės, lamų skeletai ir kaukolės, žolelių mišiniai, maginiai skysčiai... Prekyvietės nugulę ne paprasti suvenyrai, o daugiausia – amuletai, talismanai, skirti ritualams ir apsisaugoti nuo piktos akies ar ligų. Juos saugoja gydomės ir kerėtojos yatiri, o pastarąsias ir čia apsilankančius žmones – senoji Andų dievybė Pačamama. Nepaisant krikščionių įsiveržimo ir kultūrų virsmo, ji vis dar gyva. Gyva mitais Pačamama žinoma kaip Žemės ar laiko motina. Inkams ji buvo derliaus dievybė, kuri įtūžusi gali sukelti net žemės drebėjimus. Todėl svarbu Pačamamą gerbti ir jai atnašauti. Raganų turgaus rajone esti šiai amžiaus neskačiuojančiai globėjai skirtų altorių. Tad tai, kas jums pasirodys didžiausia egzotika ar net šiurpins, – čiabuvių tikrovė. Bus proga praplėsti akiratį ir suvokti, kad pasaulyje egzistuoja efektingi, šimtmečių patikrinti natūralūs gydymo būdai, kad ir kaip keistai ar paslaptinai jie atrodytų. Grįžę į įprastą aplinką, pajusite didelį atotrūkį tarp šiuolaikinių, nuo gamtos nusigrėžusių ir su ja sugyvenusių bei ją giliai išmanančių kultūrų. Šiandien apžiūrėsite ir kolonistų palikimą – tvirtąjį **Šv. Francisko baziliką**, gyvybės pilną **Murijo aikštę** ir **Metropoliteno katedrą**. Tačiau dienos kulminacija – dar priešaky. Paliksime miesto chaosą ir triukšmą. Vyksite už La Paso, į vieną iš nedaugelio kalnuotų Žemės vietovių, kurios primena svetimos planetos paviršių ir ištrina ribas tarp sapno ir tikrovės

reginių. Ką labiausiai primena **Mėnulio slėnis** Bolivijoje? Tik ne Žemę ir tikrai ne tą jos dalį, kurioje gyvename mes. Dykra užpildyta unikalių uolienų darinų, dauguma jų – rusvos smiltainio spalvos, kai kurios pereina į ryškiai geltoną, violetinę ar raudoną, kokią regėjote Andų gyventojų tradicinėje aprangoje. Sodrių atspalvių juostas sustingusiems slėnio rieduliams, natūralioms akmenų skulptūroms ir viršūnių smailėms palieka besikeičianti dienos ar vakaro šviesa bei Jūsų emocijos. Pamėginsime ištaikyti į saulėlydžio metą Mėnulio slėnyje. Šiandien įspūdžių pakaks. Grįžimas į La Pasą. Pailsėkite, nes laukia dar vienas išskirtinis kelionės etapas. Nakvynė viešbutyje.

10-12 dienos. La Pasas - Ujūnis - Druskos dykuma.. Pusryčiai. Jūsų kelionę lydės dar neregėti peizažai, kuriuos vienija didelis planetos turtas – druska. Apie tokias vietas kalbama: susilieja žemė ir dangus. Tačiau pirmiausia reikia patekti į **Ujūnį**, atversiantį kelią į druskos dykumą. Taigi, ryte vyksite į La Paso oro uostą. Skrydis į Ujūnio miestelį, kuris XIX amžiaus antroje pusėje buvo įkurtas Bolivijos prezidento Anicento Arce dėka. Ujūnis dar vadinamas „mylimiausiu Bolivijos dukra“. Kodėl jis vertas įdomiausių epitetų ir legendų sužinosite tris dienas tyrinėdami Ujūnio apylinkes. Jas daugiau nei 3600 metrų aukštyje puošia **didžiausias pasaulyje druskos ežeras – Salar de Uyuni**. Tačiau stulbina jis ne dydžiu, o akinamu grožiu. Paviršių padengusi druskos pluta, kurios storis siekia iki 10 metrų. Gali būti, kad balvas druskožemis susiformavo prieš daugybę tūkstančių metų, toje vietoje išgaravus milžiniškam ežerui. Druskos dykuma sukuria beribio veidrodžio įspūdį, kai nebeaišku, kur žemė, o kur – dangus, čia – ledas ar žemė. Spėjama, kad Salar de Uyuni yra pusė viso pasaulio ličio atsargų. Įdomu ir, kad druskingą ledą laukų vietomis prismaigščiusios druskos piramidės, jį supa ugnikalniai, geizeriai, lyg pagal užsakymą nudažyti ir spalvas keičiantys ežerai, o tarp jų tiesiasi gigantiški kaktusai, laksto lamos, lapės ir kiti laukiniai gyvūnai, sparnus skleidžia rožiniai flamingai... Žinokite, kad teisingai išgirdote, kai Jums bus pasiūlyta išvyka – ne, škart ne į žmonių, o į... **traukinių kapinyną**. Taip, ten, kur palaidoti seni, atitarnavę Bolivijos traukiniai. Anksčiau jie vežiojo vertinguosius metalus. Dabar jie palikti merdėti. Eilėmis suguldytos traukinių atliekos, lokomotyvai ir vagonai – tarsi pačios gamtos sukurta galerija. Taip pat vyksite į **Kolčanio druskų kasyklas**. Ten susitiksime su druskos žmonėmis. Būtent taip, regis, tiksliausia vadinti vietinius, kurie ne tik dirba su druska – jų ir gyvenamieji būstai pastatyti iš druskos plytų, o netoli turistams pastatytas unikalūs druskos viešbutis. Lankysitės dirbtuvėse ir stebėsite, kaip vietos darbininkai ruošia druską valgymui, gamybai bei statyboms. Dar vienas trijų dienų turo objektas – **Inkahuaci** sala. Pagrindiniai šio kalvoto iškilmų augalai – kaktusai. Čia jų – ištisa tankynė. Esti siekiančių 10 metrų. Kelionė tęsis per skaidrias lagūnas: **Kanapos, Hediondos, Čarkotos, Hondos**. Čia telkiasi net kelių rūšių grifai. Vyksite ir į **Nacionalinį Eduardo Avaroa parką**. Dar viena puota akims. Pažadame – bus tokių ryškių spalvų, neįtikėtinų kontūrų ir meniškų formų, kad realybėje jos atrodo dar fantastiškiau nei nuotraukose paryškintos specialių programėlių. Rezervato kraštovaizdis, kurį dalijasi vandens telkiniai, laukiniai keliai ir ugnikalniai, mainosi, keičia spalvas: vietomis nusidažo oranžine, kai kur – raudona, geltona, rusva, žydra spalva. Žemės reljefas išsaugojęs sustingusių lavų upių kontūrus, glaudžia prieš tūkstančius metų ugnikalnių išspjautus akmenis. Visa tai susibėga į vaizdą, kuris artimas Mėnuliui, o gal Marsui arba tiesiog mūsų įsivaizdavimui apie kitas planetas. Ko jose reikėtų gyvybei? Vandens. Tyrinėdami druskos dykumos apylinkes, aplankysite ir geizerius bei verdančio vandens upes. Viena nakvynė viešbutyje, dvi nakvynės vietiniuose svečių namuose.

13 diena. Ujūnis - La Pasas - Kuskas (Peru).. Pusryčiai. Skrydis iš Ujūnio į La Pasą. Atsisveikinate su Bolivija ir iš La Paso skrendate į Peru pietryčius – **Kusko** miestą. Kai kūrėme šios kelionės programą, iš karto žinojome, kad Kuskas joje atsidurs. Juk tai – istorinis Peru miestas, kurio paveldą saugo UNESCO. Tiksliau, tai inkų imperijos sostinė nuo XIII iki XVI amžiaus. O jei giliau patyrinėtume šio regiono kodus, aptiktumėte, kad iki Saulės vaikų suklestėjimo čia augo dar senesnė – Kilke kultūra. 3400 metrų aukštyje, šalia Urubambos upės slėnio, iškilęs Kuską patyrę keliautojai tituluoja vienu žavingiausių Pietų Amerikos miestų. Galbūt būtent dėl to, kad jo ore vis dar sklindo inkų dvasia. Išlikusi ji siaurose gatvelėse, akmeninėse namų sienose, senųjų šventyklų liekanose. Iki šiol tyrinėtojai regione randa senosios civilizacijos užuominų. O jas vietomis dangsto ori atėjūnų iš Ispanijos architektūra. Tačiau net užkariautojai pripažino, jog tai buvęs galingas ir kilnus miestas. Ekskursijos metu gidas Jus palydės iki **centrinės aikštės**, kuri žmonėms tarnavo dar inkų imperijos laikais. Svarbia gyventojų susibūrimo, mugių ir švenčių vieta ji liko iki šių dienų. Gaudykite čia vietinį gyvenimą. Pamatysite svarbiausius miesto pastatus, supančius šią aikštę. Aplankysite inkų šventyklos vietoje XVII amžiuje pastatytą **Katedrą**. Šventovė įdomi tuo, kad saugo meno kūrinius iš XVI ir XVII amžių. Jie – europietiško stiliaus, tačiau su Andų indėnų siela. Taip pat iš arčiau pažvelgsite į barokinę **Santo Domingo bažnyčią**. Ji unikali ir savo vidumi. Bažnyčia pastatyta ant **Korikančios šventyklos**, svarbiausios Saulės kulto vietos ir observatorijos, pamatų. Dalis akmenų konstrukcijų išlikusios ir galima jas apžiūrėti. Laikui bėgant, keičiantis kartoms ir užkariautojams, gali keistis pastatai ir šventovės, tačiau miestus supantys kalnai išlieka tokie patys. Rausvų stogų užpildytą Kusko panoramą saugo banguotos Andų viršūnės. Tad grožėkitės vaizdais, kurių mes, lygumų žmonės, savo gimtuosiuose namuose neturime. Nakvynė viešbutyje.

14 diena. Kuskas – Vaivorykštiniai kalnai (pagal pageidavimą, už papildomą mokestį) – Kuskas.. Laisva diena Kuske. Pageidaujantiems, už papildomą mokestį, siūlome aktyvų poilsį **Vaivorykštiniuose kalnuose (Vinicunca)**. Apie 5200 metrų virš jūros lygio esantys kalnai yra viena patraukliausių ir fotogeniškiausių lankytinų vietų Kusko regione. Leisitės į ilgą ir ištvermės reikalaujantį kalnų žygį, pėsčiomis įveiksite apie 12 kilometrų, matysite kalnuose įsikūrusias atokias Andų bendruomenes, besiganančias lamas, alpakas bei vikunijas. Kerintys kalnų spalvų deriniai, magiški peizažai ir neįtikėtini vaizdai šiame žygyje padovanos Jums begalę įsimintinų akimirkų. Žygiui būtina tinkama apranga ir trekingo batai. Po spalvų prisotintos, kalnuose praleistos dienos, grįšite į Kuską. Nakvynė viešbutyje.

15 diena. Kuskas - Šventasis inkų slėnis - Akvas Kaljentes.. Pusryčiai. Jau išvydote kvapą gniaužiančius Peru ir Bolivijos gamtos šedevrus. Tikimės, prisijaukinote laukinius Andus ir įpratote prie aukštikalnių. Metas akistatai su vertingiausiu Pietų Amerikos istorijos paveldu. Ir iki šiol užčiuopdavote praeitį, priklausančią galingiesiems indėnams, tačiau dabar pradėsite nuodugnią pažintį su jų urbanistiniu palikimu. Vaikščiodami tarp inkų gyvenviečių ir mokslo centrų griuvėsių, dar geriau suprasite jų pasaulėžiūrą, sužinosite, kokiose srityse Saulės vaikai buvo ypač žingeidūs bei išradingi. Visos vietovės, kurias šiandien lankysite šventajame inkų slėnyje Peru, – labai skirtingos, tačiau jas vienija negrįžtamai į būtąjį laiką nugrimzdusi senovės žmonių išmintis bei jų praktiškas, tačiau pagarbus ryšys su aplinka. Į šios dienos turą įtraukėme **Pisako** kaimą. Jo apylinkėse dūla įvairiausios paskirties inkų pastatų griuvėsiai, o žemės darbams skirtos terasos naudojamos iki šiol. Turistai, pasisotinę istorinių įspūdžių, Pisake turi galimybę numalšinti egzotiško apsipirkimo alkį. Garsusis Pisako turgus, kuriame iki šių dienų gyvas mainų paprotys, veikia ne kasdien. O tomis dienomis, kai prekyba čia pabudusi, vyksta, galima sakyti, triukšminga spalvų ir raštų šventė. Atvykėlis, įsigijęs sau ar lauktuvėms kažką iš lamos vilnos mezginių, keramikos, odos ir sidabro dirbinių pilno turgaus, tarytum įsigyja dalelę tos ryškios, autentiškos Pietų Amerikos. Bet grįžkime į jos gilesnius kodus. Vyksite prie **druskos kasyklų Maras** ir netoliese esančių **Moray terasų**. Maras kasyklos iki šių dienų naudojamos praktiškai. Moray terasos – priešingai – nebedirbamos, saugo senų laikų paslaptis ir skirtos tik apžiūrai. Įdomu, kad jos įrengtos ratais ir iš viršaus atrodo kaip amfiteatras. Dar įdomiau, kad tarp apatinių ir viršutinių

Peru - Bolivija, aplankant Ujūnio druskos „sniegynus“, Vaivorykštinius kalnus ir Amazonės baseino džungles 18d. (21d.)
Kelionės programa

terasų yra nemenki temperatūros skirtumai – oras žemiausioje ir aukščiausioje gali skirtis net 15 laipsnių. Žinoma, ne spektakliams ši vieta buvo skirta. Būna, jog keliautojai, iki tol daugiausia lankę inkų šventoves ir prisisėmę pasakojimų apie sakralias ceremonijas, kone iš inercijos spėja, kad tai kokia nors religinių apeigų erdvė. Šiek tiek pasufleruosime. Mokslininkai labiau linksta prie versijos, kad tai buvo skirtingų klimato sąlygų įvairių ar apskritai žemdirbystės tyrinėjimų stotis. Taip pat aplankysite **Oljantaitambo**, sutrumpintai **Oljanta** vadinamą miestelį. Pasakojama, kad XV amžiuje jį įkūrė imperatorius Pačakutis. Po maždaug šimtmečio statinių kompleksas pasitarnavo kaip tvirtovė apsiginti per mūšį su ispanais. Kolonistai vis tiek indėnus pavergė, užtat šiandien belikę tik jų kultūros likučiai. Oljanta vertingas ir tuo, kad yra gerai išsilaikęs pavyzdys, kaip buvo išplanuotas inkų miestas. Po aktyvių ekskursijų – kelionė traukiniu į jaukų, karštosiomis versmėmis garsinantį kalnų miestelį – **Akvas Kaljentes**. Jis įsikūręs praktiškai Maču Pikču papėdėje. Taip atsidsursite visai netoli didžiojo kelionės taško... Nakvynė viešbutyje.

16 diena. Akvas Kaljentes - Maču Pikču - Kuskas - Lima.. Paslaptys ir atradimai niekad nesnaudžia. Jūsų pageidavimu (ir už papildomą mokestį) ankstyvą rytą kopsite į **Huaina (Vaina) Pikču** kalną. Juk lankotės Saulės vaikų žemėje. Ši arčiau saulės esanti vieta atvers jums pirmąją artimesnę pažintį su Maču Pikču praeities gyvenimu. Pasakojama, kad Huaina viršūnėje buvęs vyriausiojo žynio sostas... Dedame daugtaškį, nes tik prasideda ekskursija į tauraus grožio buveinę. Vėliau vyksite į **Maču Pikču**. Galų gale pabūsime prarastajame inkų mieste, kurio pavadinimą įsiminėte jau taip seniai, kad nė nepamenate. Galbūt dar vaikystėje, kai žavėdavotės pasakomis apie indėnus. Galbūt mokyklos laikais, kai su ilgesiu žiūrėdavote į klasėje pakabintą žemėlapią arba ant geografijos mokytojos stalo pūpsantį Žemės gaublį, kuriame viskas atrodė nesuvokiamai tolima. O gal žiūrėjote pasaulio dokumentiką ir filmus. Šiandien Maču Pikču atsivers prieš Jūsų akis gyvai. Kad ir kiek šio Saulės vaikų įkurto miesto vaizdų jau matėte ar girdėjote istorijų, čia lankydami pamatysite ir sužinosite žymiai daugiau. Kol kas priminsime keletą svarbiausių faktų. Maču Pikču iš kečiųjų kalbos išvertus reikštų seną kalną. Daugiau nei 2000 metų aukštyje iškilusi gyvenvietė, manoma, klestėjo nuo XV iki XVI amžiaus, kuomet į Peru ėmė veržtis ispanų konkistadorai. Tačiau įsivyravusi versija, jog kolonistai inkų miesto nesugriovė – esą patys čiabuviai jį nepastebimai apleido. Kita vertus, naujausi tyrimai sėja abejones, ar Maču Pikču iš tikrųjų kada nors buvo dingęs ir paliktas kaip našlaitis. Kur tie gyventojai galėjo pasitraukti arba dėl ko išnyko, vienareikšmio atsakymo nėra, kaip ir dėl kitų praeities vietovių, kuriose jau lankėtės. Tačiau jokia savo įžymumu neprilygsta Maču Pikču. Vakariečiams šio „miesto ant debesų“ atradimas buvo didelis įvykis ir posūkis Pietų Amerikos kultūrų raidos ir istorijos tyrinėjimuose. Ir, tik pamanykite, kaip palyginti neseniai apie tai visas likęs pasaulis sužinojo! Tik 1911 metais JAV archeologai ekspedicijos metu aksominių „bangų“ apsupty, prie Urubambos upės, aptiko puikiai išsilaikiusias šventyklas, diduomenės rezidencijas, gynybinius pastatus ir akmeninių laiptų, kanalų, vandens surinkimo įrenginių liekanas. Pasakojama, kad tuo metu ten gyveno trys žemdirbių šeimos. Kokia daugybė sakralių paslapčių kartu su debesimis gaubia „seno kalno“ gyvenvietę. Pasakojama, kad vietiniai žyniai gebėjo kuo tiksliausiai atspėti žmonių ligas, orus, gamtos kataklizmus iš gyvūnų organų. Išsiaiškinta, kad čia būdavo atliekami šurpinantys ritualai ir gyvų būtybių aukojimo ceremonijos. Rastos mumijos, kurių dauguma – moteriškos lyties, kelia diskusijų audras tarp istorikų ir antropologų: kodėl, kokiais tikslais dievams būdavo atiduodamos jaunos mergelės, kuo žemei naudingas jų kraujas, galiausiai – ar tikrai jas žudydavo? Saulės, Mėnulio šventyklos, šventas Intihuatanos akmuo lyg ir pasakoja, bet iki galo neišduoda, kokios tiksliai buvo atliekamos apeigos, kurių metu sruvo kraujas. Aišku tik viena – tam tikros Maču Pikču dalys turėjo stiprią religinę paskirtį. Pateikite Jums ramybės neduodančius klausimus vietiniam gidui, ir gali būti, kad šiandien praturtėsite naujomis žiniomis apie charakteringos Andų civilizacijos mįsles. Maču Pikču – vienas iš tų pasaulio stebuklų, kurie skatina pasvarstyti ar net sukrečia ir dėl to, kad šią laikų gudragalviams, apsirūpinusiems pažangiausiomis technologijomis, vis tiek neaišku, kaip ir kas senovėje sugebėjo pakelti ir tvarkingai sustatyti milžiniškus akmens luitus bei iš jų suformuoti ištisus pastatų kompleksus ir atlikti kitus galingus darbus, kuriems, regis, vien rankų nepakanka. Maža to, inkų miestas buvo įkurtas seisminėje zonoje, tačiau žemės drebėjimai, aršios gamtos stichijos jo taip ir nesunaikino. Visa tai tik patvirtina, jog anksčiau žmonės buvo iš tikrųjų labai protingi ir darbštūs. Mes, dabartinė karta, dar daug ko nežinome, bet ir nemažai ką jau išsiaiškinome. Tiesa, per daugiametę kelionių patirtį pastebėjome, kad turistus Maču Pikču pakeri ne tik inkų būties slėpiniai, bet ir aukštikalnių grožis, apglėbęs „miestą ant debesų“. Be to, kiekvienas iš čia parsiveža individualių, nepakartojamų įspūdžių. Po Maču Pikču apžvalgos – kelionė traukiniu į Kuską. Iš Kusko oro uosto – skrydis į Limą. Pervežimas ir nakvynė viešbutyje. **(Nesant galimybei skristi vakare, liksite nakvoti Kuske ir kitos dienos rytą iš Kusko skrisite į Limą. Keliautojai, užsisakę papildomą 3 dienų turą į džungles, į Puerto Maldonado skris iš Kusko arba Limos).**

17 diena. Lima.. Pusryčiai. Kelionė artėja prie pabaigos. Atėjo metas ir pažinčiai su Peru sostine **Lima**. Stebėkite vietines minias, giliai įkvėpkite miestiško kultūrinio oro. Lima – didžiausias ir energingiausias Peru miestas su beveik 8 milijonais gyventojų. Jis turi net kelis epitetus. Štai Lima vadinama karalių miestu, kadangi jį puošia rūmai. Taip pat Lima vadinamas amžino rūko miestu, kadangi čia beveik niekada nelyja, tačiau kaupiasi daug drėgmės, o nuo Ramiojo vandenyno slenka vėsa. Miesto istorija pradedama skaičiuoti nuo ispanų užkariavimo meto. Limą 1535 metais įkūrė konkistadoras Fransiskas Pisasas. Iki 1821 metų Lima buvo Peru vicekaralystės sostinė, o nuo nepriklausomybės laikų – sostinė. Vienu metu tai buvo labai svarbus visos Pietų Amerikos metropolis, todėl ir šiandien Lima prisigėrusi aktyvaus gyvenimo. Keliautojams jis reikšmingas turtingu istoriniu palikimu, kurį įkūnija senosios gatvės ir architektūra. Pavyzdžiui, nepaisant modernėjimo, mieste išlikęs stačiakampis gatvių tinklas, taip pat senamiestis. Jūsų grupei bus surengta ekskursija po įdomiausias Limos vietas. Po pusryčių lankysite istorinį miesto centrą, gyvą kolonijinio stiliaus ekstravanganciją. Čia maždaug 1600 rafinuotų balkonų išlikę nuo vicekaralystės laikų. Apžiūrėsite pagrindinę – **San Martino** bei **Didžiąją aikštę, Vyriausybės rūmus ir rotušę**. Dvasinį miesto pulsą mėginsite užsčiuopti priartėję **didingą Katedrą** ir religijos meno muziejų, taip pat **Santa Domingo bažnyčią** ir **vienuolyną, San Francisko bažnyčią bei vienuolyną**. Užsuksite į svarbiausius sostinės rajonus, kad pajustumėte vietinio gyvenimo ritmą. Pasižvalgysite po **San Isidro verslo sritį** ir, likus laiko, aplankysite gryno oro ir žalumos oazę vidury moderniojo finansų centro – **El Olivar parką**. Parodysime Jums vaizdingiausią, su kurortu lyginamą gyvenamąjį miesto rajoną ant Ramiojo vandenyno pakrantės – **Mirafloresą**, taip pat jame įsikūrusį milžinišką prekybos, pramogų ir restoranų parką – **Larkomara**. Jus gali nustebinti, kad tarp tviskančių šiuolaikine prabanga Mirafloreso pastatų ir poilsio centrų įsiterpęs istorinės egzotikos lopinėlis – molinė **Huaka Pukljanos** (Julijanos) piramidė. Jos amžius – kur kas senesnis, nei pats miestas. Manoma, kad piramidė buvo pastatyta tarp III ir VIII mūsų eros amžių ir nukelia į Vari kultūrą. Pageidaujantieji turės galimybę už papildomą mokestį apkankyti vertingais ir įmantriais eksponatais iš skirtingų Peru laikotarpių stulbinantį **Aukso muziejų**. Bus proga dar geriau suprasti, ko europiečiai taip veržėsi į aukso ir kitų vertingųjų metalų turtingą Pietų Amerikos regioną. Po didžiosios kelionės kiekvienas Jūsų jau irgi turės atsakymą, kuo pakeri Andų kraštai. Vakare – pervežimas į oro uostą. Skrydis į Europą.

18 diena. Grįžimas į Lietuvą.

*** KELIONĖS PRATĖSIMAS..** **Trokštantiems dar daugiau nuotykių – išskirtinis pasiūlymas. Kelionę galite pratęsti papildomu 3 dienų turu į džiungles.**

17-19 dienos. Kuskas / Lima - Puerto Maldonado.. 17-tą kelionės dieną po pusryčių vyksite į Kusko arba Limos oro uostą ir skrisite į **Puerto Maldonado**. Čia prasidės 3 dienas truksiantis nuotykių turas po Amazonės baseino džiungles. Dvi naktis nakvosite džiunglių lodžijose – šiaudais dengtuose namukuose atogrąžų apsupty (pilnas maitinimas). Kultūra, istorija liks nuošaly, įsiviešpataus laukinė jėga. Mašinų ūžesio nelieta, jį keičia gyvūnų garsai. Vietoj gatvių – laukiniai takai. Vietoj bažnyčių – medžiai. Džiunglėse šventovė yra kiekvienas augalas. Pagrindiniai jų gyventojai – dvasios. Išbandykite savo smalsumo ribas atskirty nuo civilizacijos. Turite unikalią progą panirti į tyrą, miestiškos modernybės nekludomą būvį. Atogrąžų miškai tiršti pačios įvairiausios augalijos. Čia auga gausybė rūšių orchidėjų, seniausi pasaulyje augalai, menantys dinosauro laikus, gausybė gydomųjų žolelių. Iš tikrųjų džiunglėse beveik kiekviena gėlė, žolė, lapas, medžio žievė ir šaknis gali būti pritaikyta gydymui, bet tai žino tik indėnai ir jų šimtametės žinias puoselėjantys liaudies medicinos žinovai, šamanai.

Nuotraukos autoriai: Jolanta ir Alvydas Šiurkai Būkite pasiruošę akis į akį susidurti su pačiais įvairiausiais gyviais. Amazonės džiunglėse gyvena kapibarai, kaimanai, jaguarai, akiniuotosios meškos, tapyrai, beždžionės, daugybė rūšių paukščių ir drugelių. Jūs tikrai iš arti pamatysite tokį džiunglių gyventoją, kurio gyvai dar nesate regėję. Galbūt susitiksime ir su džiunglių žmonėmis? Regione vis dar aptinkamos izoliuotos indėnų grupės, vengiančios arba iš viso neturėjusios kontakto su tais homo sapiens rūšies atstovais, kurie gyvena už džiunglių ribų. Antai visai neseniai, 2014-iais, prie Peru ir Brazilijos sienų išnirio dar nepažinta indėnų gentis, gyvenanti kaip pirmys žmonės. Jūs dar galite spėti bent pajusti, kokiomis sąlygomis tūkstančius metų gyveno tolimi indėnų protėviai, ir gal net aptikti laukinių pėdsakus. Plaukdamami kanojomis stebėsite pačių įmančiausių ir keisčiausių gyvybės formų knibždančią sultingą kraštovaizdį. Bus galima atsigaivinti srauniame upelyje. Vien kiek keliautojų aikčiojimų sulaukia ryški žalia spalva. Tik įsivaizduokite, kokie sutvėrimai slepiasi už šimtų skirtingų žalių atspalvių medžių, krūmų ir stiebų. O per naktinę ekskursiją ieškosite aligatorių ir kitų naktimis būdraujančių gyvūnų. Bus ir žygių pėsčiomis. Nusimato naktinis „akių žibėjimo“ stebėjimas. Pabuvosite vietose, į kurias tik dabar pamažu pradeda kelti koją šiuolaikiniai žmonės. Net internetas, šiandien siūlantis ir rodantis bet ką, šykšti informacijos apie Amazonės džiungles. Tačiau tai, ką išvysite ir patirsite ten būdami, pranoks ir enciklopedines žinias, ir kitų keliautojų pasakojimus, o gyvosios gamtos spalvos bus dar ryškesnės už regėtas nuotraukose. Po to visą likusį gyvenimą tas nuostabias tris dienas atsiminsite kaip kelionę kelionėje. Tik pasirūpinkite fotoaparatais ir kameromis, kad turėtumėte kaip pasidalinti pasakiškais įspūdžiais grįžę namo. Juk daug kas žodžiais neapsakoma... Trečią dieną po pusryčių vyksite į Puerto Maldonado, skrisite į Limą. Pervežimas ir nakvynė viešbutyje.

20 diena. Lima.. Kelionė artėja prie pabaigos. Pusryčiai. Ekskursija po **Limą**. Jūsų laukia tokia pati pažintinė programa kaip 17-tą pagrindinio turo dieną. Vakare – pervežimas į oro uostą. Skrydis į Europą.

21 diena. Grįžimas į Lietuvą.. Svarbu: Trijų dienų turas į Amazonės baseino džiungles už papildomą mokestį – kaina priklauso nuo keliautojų skaičiaus (tikslinama po užklauso).

Įskaičiuota į kelionės kainą

- Kelionė patogiu autobusu /mikroautobusu (visi pervežimai pagal programą).
- Kelionė visureigiais (druskos dykumoje, 10-12 kelionės dienos).
- 13 nakvynių turistinės klasės viešbučiuose, svečių namuose.
- 2 nakvynės vietiniuose svečių namuose (druskos dykumoje), patogumai skirti keliams kambariams (kambariai gali būti keliviečiai).
- 1 nakvynė miegamajame autobuse.
- Maitinimas pagal programą: 16 pusryčių, 6 pietūs, 3 vakarienės.
- 4 vietinių skrydžių bilietai su oro uostų mokesčiais: La Pasas – Ujūnis, Ujūnis – La Pasas, La Pasas – Kuskas, Kuskas – Lima.
- Traukinių ir laivų bilietai pagal programą.
- Ekskursinė – pramoginė programa, įėjimo bilietai į lankomus objektus (pagal programą).
- Kvalifikuotų vietinių gidų paslaugos.
- Profesionalaus GRUDOS kelionių vadovo iš Lietuvos paslaugos.
- Kelionės dokumentų sutvarkymas.

Neįskaičiuota į kelionės kainą

- Tarptautinių skrydžių bilietai su oro uostų mokesčiais (kaina priklauso nuo aviakompanijos vykdomų akcijų, bilieto pirkimo dienos, sezoniškumo).
- Papildomos ekskursijos ir pramogos (pagal pageidavimą): pasivažinėjimas keturračiais "bagiais" po Uakačinos kopas ~ 35 USD asm.; skrydis virš Naskos piešinių ~ 160 USD asm.; senovinė vandentiekio sistema ir akvedukas ~ 3 USD asm.; išvyka į Tiahuanaką (tikslinama, priklauso nuo turistų skaičiaus); išvyka į Vaivorykštinius kalnus (tikslinama, priklauso nuo turistų skaičiaus ir pasirinkto žygio); kopimas į Huaina (Vaina) Pikču ~ 70 USD asm. (tikslinama, priklauso nuo turistų skaičiaus, **užsakoma iš anksto!**); Aukso muziejus Limoje ~ 40 USD asm.
- Medicininių išlaidų draudimas užsienyje (privalomas), nelaimingų atsitikimų, bagažo ir neįvykusios kelionės draudimas (pagal pageidavimą).
- Asmeninės išlaidos, arbatpinigiai vietiniams gidams 3-5 USD asm. (dienai) ir vairuotojams 1-3 USD asm. (dienai), gėrimai, kitos nepaminėtos išlaidos.
- P.S. už leidimą fotografuoti ir filmuoti tam tikruose objektuose mokama papildomai.

Svarbi informacija

Daugiau informacijos: <https://www.gruda.lt/naujienos/esim-virtuali-korteile>

Papildoma informacija

- Kelionės organizatorius pasilieka teisę optimizuoti maršrutą likus mėnesiui iki kelionės pradžios.
- Pasikeitus skrydžių, lėktuvų bilietų ir/arba kitų paslaugų kainoms, valiutų kursams, kelionės programa, data ir kaina gali keistis. Aviabilietai negrąžinami ir nekeičiami, pinigai už juos negrąžinami.
- Siūlomų ekskursijų, pramogų, objektų lankymo tvarka, skaičius ir kainos gali keistis.
- Nurodyta tarpinių pervežimų trukmė gali keistis dėl kelių būklės, eismo ar oro sąlygų.
- Siekdamas užtikrinti keliautojų saugumą, kelionės organizatorius pasilieka teisę keisti kelionės programą, ekskursijų eilės tvarką, viešbučius ir pervežimus dėl aplinkybių arba įvykių kelionės šalyje (gamtos reiškinių, oro sąlygų, streikų, politinės aplinkybės, etc.), kurių nebuvo galima numatyti iki kelionės pradžios. Kelionės organizatorius neatsako už papildomas išlaidas, atsiradusias dėl šių aplinkybių (pvz, vizų pratęsimas, nauji lėktuvo bilietai, papildomos nakvynės, pervežimai, skiepai ir pan.).
- Minimalus keliautojų skaičius grupėje – 14 turistų. Nesurinkus minimalaus turistų skaičiaus ir, turistams sutikus, grupė gali vykti be kelionės vadovo iš Lietuvos; kelionės kaina perskaičiuojama.
- Nepamirškite pasirūpinti savo sveikata: pasikonsultuokite su šeimos gydytoju, kelionėje turėkite individualią vaistinėlę. **Rekomenduojamas geltonojo drugio skiepo sertifikatas.** Rekomenduotinų skiepų sąrašas svetainėje <https://nvsc.lrv.lt/skiepai-keiautojams>.
- LR piliečio pasas turi galioti ne mažiau kaip 6 mėn. po kelionės pabaigos. **SVARBU! Pasis turi būti tvarkingas, nesuplyšęs, jame neturi būti neoficialių antspaudų*.** Atkreipiame dėmesį, kad, remiantis nauja ES direktyva, joks asmens dokumentas negalioja ilgiau kaip 10 metų po jo išdavimo datos.
- **KELIONIŲ ORGANIZATORIUS „Kauno Grūda“ NEATSAKO UŽ PASIENIO PAREIGŪNŲ IR ORO VEŽEJŲ VEIKSMUS.**

***Kas yra neoficialūs antspaudai?** Tai suvenyriniai antspaudai, kuriuos keliautojai gali gauti turistinėse vietose (pvz.: Maču Pikču, Ušuajuje, Japonijoje, Jungfraue ir kt.). Jei norite turėti suvenyrinį antspaudą, skirkite jam vietą užrašų knygutėje. Į pasą jų dėti griežtai nerekomenduojama.

Detalios informacijos kreiptis į maršruto operatorių

Agnė Kontrimavičienė

 [052196362](tel:052196362) agne.kontrimaviciene@gruda.lt

Skambinkite mums

I-V 09:00 - 18:00, VI : Nedirbame, VII : Nedirbame

Kaunas: [037\) 32 44 54](tel:037324454), **Vilnius:** [05\) 215 00 77](tel:052150077), **Klaipėda:** [046\) 31 17 43](tel:046311743), **Mažeikiai:** [044\) 32 53 00](tel:044325300), **Online užsakymai:** [061148640](tel:061148640),

Grupėms: [037\) 40 41 73](tel:037404173)